

Parashat: Noach נח Noach
Bereshiet : (Genesis) 6:9-11:32

Noach was een rechtvaardig man een Tzadik ("צדיק"), Tamim ("תמים" – nederig), en "wandelde met HaShem". De Zohar legt uit dat Noach altijd zijn weg liet leiden door de wegen van HaShem onder de slechte mensen van zijn generatie. We leren dit van de woorden "הַתְהַלֵּךְ-נֹחַ אֶת-הָאֱלֹהִים", wat betekent dat Noach "wandelde met HaShem", verwijzend naar het houden van de zeven wetten. Het woord "Et" ("אֶת") is een acroniem van de woorden Elohim en Torah. Door Noach te vergelijken met zijn generatie en met zijn eigen familie, stond hij het dichtst bij de wegen van HaShem. Noach's vrouw was Naama ("נעמה"), en ze hadden drie zonen, Sem ("שם"), Cham ("חם") en Yafet ("יפת"), die later kinderen zullen krijgen met namen uit het verleden en de huidige naties. Noach was de basis van de wereldbevolking en het Joodse volk (door Sem). We weten dit van het woord "Toledot" ("תולדות"), aangezien zij de nakomelingen waren van Noach en de nieuwe generaties. De Midarsh legt uit dat Noach "compleet" werd geboren, wat betekent dat hij werd geboren met een Brit-Milah ("ברית מילה" - besnijdenis) en dat hij ook de volgende generaties Joden compleet zou maken. De Zohar leert ons dat het meerdere keren noemen van de naam Noach ("נח"), drie keer in totaal ook al een verwijzing is naar de 3 tempels.

Hij was een Tzadik (rechtvaardig) en wandelde met Hashem". De naam Noach spelt ook het woord "Chen" ("חן"), wat ook geheim betekent, want het is het acroniem voor "Chochmat Nistar" ("חכמת נסתר"), de verborgen wijsheid die Noach bezat. Noach kreeg deze naam omdat het een directe weerspiegeling was van zijn geestelijke karakter. Noach is afgeleid van het Hebreeuwse woord Nechamah (נְחָמָה), wat troosten betekent. Noachs spirituele werk en bestemming was om de aarde te troosten in de nasleep van de zondvloed en de vernietiging van de wereld.

Na veertig dagen en nachten bedekt de vloed zelfs de toppen van de hoogste bergen. Na 150 dagen begint het water terug te trekken. Op de 17e dag van de 7e maand komt de ark tot rust op de berg Ararat. Noach stuurt een raaf en vervolgens een duif om vast te stellen of het water is afgenomen. De duif keert terug. Een week later stuurt Noach opnieuw de duif, die dezelfde avond terugkomt met een olijfblad in zijn snavel. Na nog eens zeven dagen stuurt Noach de duif nog een keer; de duif komt niet terug. HaShem vertelt Noach en zijn familie om de ark te verlaten. Noach brengt offers aan HaShem van dieren die voor dit doel in de ark werden meegenomen. HaShem zweert nooit meer de hele wereld te laten overstromen en wijst de regenboog aan als een teken van dit verbond. Noach en zijn nakomelingen mogen nu slachten en vlees eten, dit in tegenstelling tot Adam. Nu beveelt HaShem de Zeven Universele Wetten: Het verbod op afgoderij, overspel, diefstal, godslastering, moord, het eten van vlees dat van een levend dier is gescheurd, en de verplichting om een rechtssysteem op te zetten. Het klimaat van de wereld is gevestigd zoals we dat heden ten dage nu kennen. Noach plant een wijngaard en raakt bedwelmd door de opbrengst ervan. Cham, een van Noachs zonen, vindt zijn vader dronken en onbedekt. Sem en Yafet slagen er echter in om hun vader te bedekken zonder naar zijn naaktheid te kijken, door achteruit te lopen. Door dit is voorval Kanaän vervloekt om een slaaf te zijn. De Torah vermeldt de nakomelingen van Noachs drie zonen van wie de zeventig naties van de wereld afstammen. De Torah registreert het incident van de Toren van Babel, wat ertoe leidt dat HaShem de communicatie in vele talen versnipperd en de naties over de hele wereld verspreidt. De Parasha eindigt met de genealogie van Noach tot Avram.

Bijzonderheden over de vloed.

In deze sidra Noach, lezen we; "alle fontein van de grote diepte gingen uit elkaar en de sluizen van de hemel gingen open" BereShiet (Genesis) 7:11. Hoewel het gemakkelijk is om de regen te begrijpen die op de aarde viel n.l: "veertig dagen en veertig nachten", maar waarnaar verwijst de Torah dan naar als het spreekt over de wateren van de diepte? Waarom staat er dat de "grote diepte" moest worden "gesplitst" (נִבְקָעוּ) om juist deze wateren voort te brengen? En het grootste mysterie van

allemaal: hoe was er zelfs genoeg water om de hele aarde toch met water te bedekken, tot aan de hoogste bergen? Bij nader onderzoek ontdekken we dat deze mysterieuze wateren van de diepte in feite de sleutel bevatten tot het oplossen van het hele mysterie van de zondvloed.

We moeten gaan naar Rusland ; In mei 1970 begonnen Sovjetwetenschappers in het uiterste noorden van het Kola-schiereiland tussen Noorwegen en Rusland in de aardkorst te boren. Hun doel was om het diepste gat ooit te boren en daarmee te ontdekken wat er werkelijk in het binnenste van de aarde gebeurt. Negen jaar later braken ze het wereldrecord voor diepte, tot bijna 10 kilometer onder de grond. Ze bereikten het diepste punt in 1989. Verder konden ze niet meer, want de temperatuur was veel hoger dan verwacht (meer dan 180°C) en de rots werd veel te poreus. Onderweg vonden de wetenschappers enkele bizarre dingen. Een daarvan was kleine gefossiliseerde levensvormen op meer dan 6 kilometer diepte, waar levensvormen niet hadden mogen bestaan en nooit hadden mogen bestaan! Een andere schokkende ontdekking was dat het poreuze gesteente diep eronder volledig verzadigd was met water. Meer recentelijk onderzochten wetenschappers van de Northwestern University rotsen uit de mantel (die uit vulkanen kwamen) en ontdekten dat ze voor 1,5% uit water bestonden. Na verder onderzoek concludeerden ze dat er drie keer meer water onder de aardkorst zit dan in alle oceanen van de wereld! De temperatuur daar beneden is erg hoog, maar dat geldt ook voor de druk, die het water vloeibaar houdt en uit de poreuze rotsen knijpt. Met dit in gedachten kunnen we een aantal grote mysteries oplossen.

Ten eerste hebben we nu een wetenschappelijke bron waar het vele water voor de vloed vandaan kwam. Regenwolken alleen zouden niet genoeg zijn geweest. Het is ook opmerkelijk dat de Torah eerst de wateren van de grote diepte vermeldt, alvorens de regen te noemen, wat impliceert dat het eerstgenoemde de belangrijkste bron van water was. Ten tweede kunnen we de precieze taal van de Torah beter begrijpen, omdat er staat dat de diepten moesten worden "gesplitst" om het vloedwater naar boven te laten komen. Deze splitsing zou zeker nodig zijn om al dat water in de mantel eronder te laten verschijnen. Ten derde kunnen we het wetenschappelijke mysterie voor de verbijsterde wetenschappers in Kola die gefossiliseerde oude levensvormen diep onder de grond vonden oplossen: misschien zijn die levensvormen daar terechtgekomen toen het vloedwater ondergronds terugkeerde en het oppervlak zich weer sloot, waardoor levensvormen van boven naar beneden werden afgesloten op een plaats waar ze anders nooit hadden kunnen komen.

Er is nog een prachtige bevestiging van dit alles als we kijken naar de manier waarop onze wijzen de vloed beschreven: de Talmoed (Sanhedrin 108b) stelt dat het vloedwater dat van beneden kwam, "tussen hun benen", kokend heet was! Dit was maat voor maat gerechtigheid van HaShem, aangezien het volk "zondigde met hitte, dus werden ze gestraft met hitte". Warmte hier is een eufemisme voor seksuele zonde, en aangezien de generatie vóór de vloed hun lagere regionen misbruikte, "tussen hun benen", zorgde HaShem ervoor dat de vloedwateren die van beneden kwamen kokend heet was. Bedenk hierbij dat de wetenschappers van Kola verrast waren dat de temperatuur beneden veel hoger was dan ze hadden verwacht, maar het water bleef in vloeibare vorm. Ze moesten stoppen met boren omdat de rots te papperig en "zoals plastic" was. Het is dan ook de moeite waard om eraan toe te voegen dat op dezelfde pagina van de Talmoed staat dat het water van beneden niet alleen heet, maar ook dik was .

Er is nog een fascinerend mysterie dat kan worden opgelost met de wetenschappelijke ontdekking van de binnenwateren van de aarde. Elke ochtend danken we HaShem in Birkat HaShachar dat Hij "de aarde op de wateren heeft geplaatst" (רוקע הארץ על המים). Deze zegen heeft misschien menigeen jarenlang gekweld. Wat betekent het dat de aarde op de wateren ligt? De aardkorst ligt op de rotsachtige mantel, liggend boven de gesmolten kern en het water rust op de korst! Het leek allemaal achterlijk. Maar nu kunnen we zien, zoals vaak het geval is, dat de wijzen het al die tijd correct hebben uitgedrukt: de korst rust op een mantel die vol water is, drie keer meer water dan in

alle oceanen! Daarmee kunnen we deze bracha veel dieper waarderen en kunnen we deze reciteren met steeds meer kavanah.

Jaacov